

15 maja – komentarz do Liturgii Słowa
(Dz 14, 21-27; Ap 21, 1-5; J 13, 31-35)

Życ miłością

Liturgia słowa V Niedzieli Wielkanocnej zaprasza nas, abyśmy na swoje życie spojrzeli zupełnie inaczej niż dotychczas, zwłaszcza na relacje z innymi ludźmi. Jezus mówiąc „dzieci” do swoich uczniów, czyli do nas, mówi w sposób bardzo serdeczny i ciepły, podkreślając, że dla Niego każdy z nas jest ważny. Żegna się z uczniami, gdyż za parę godzin, umierając na krzyżu, przeżyje dramat samotności, nieobecności drugiego człowieka, i dlatego Jezus zostawia Nam przykazanie miłości. Jedną z najtrudniejszych chwil w życiu człowieka jest samotność. Często boimy się jej, zwłaszcza wtedy, gdy w jakiś sposób zostajemy na nią skazani. Także wtedy możemy uciekać od przyjaźni z Bogiem, a Jezus mówiąc: „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali” (J 13, 34), zaprasza nas, abyśmy nigdy nie czuli się samotni, gdyż zawsze w naszym życiu obecny jest Bóg.

□□□ To przykazanie miłości jest Jego darem, gdyż tą miłością, którą nam daje jest On sam. Wtedy nawet życie przeżywane samemu nie jest samotnością, ponieważ jest życiem razem z Chrystusem. Wzajemnie się miłować oznacza, aby uczyć się miłości Chrystusa, gdyż Jezus zachęca nas do tego, abyśmy mieli taką miłość, jaką ma Bóg Ojciec do Jezusa i jaką Jezus ma dla nas. Wielu z nas powie, że to niemożliwe, ale Jezus zachęca nas do okazywania szacunku drugiemu człowiekowi. Mówiąc obrazowo zachęca nas, abyśmy umieli zauważyć drugiego i podać mu kubek wody wtedy, gdy tego potrzebuje.

□□□ Taka postawa wymaga w naszym życiu szukania Chrystusa, ponieważ każdy z nas jest spragniony tej miłości jak łania, która szuka wody ze strumienia. Jesteśmy jej spragnieni, aby tą miłością dzielić się z innymi. Trwajmy konsekwentnie w nauce Jezusa. Eucharystia niech będzie zawsze dla nas pomocą i punktem odniesienia. Podczas niej karmimy się miłością Chrystusa, abyśmy sami tą miłością żyli.